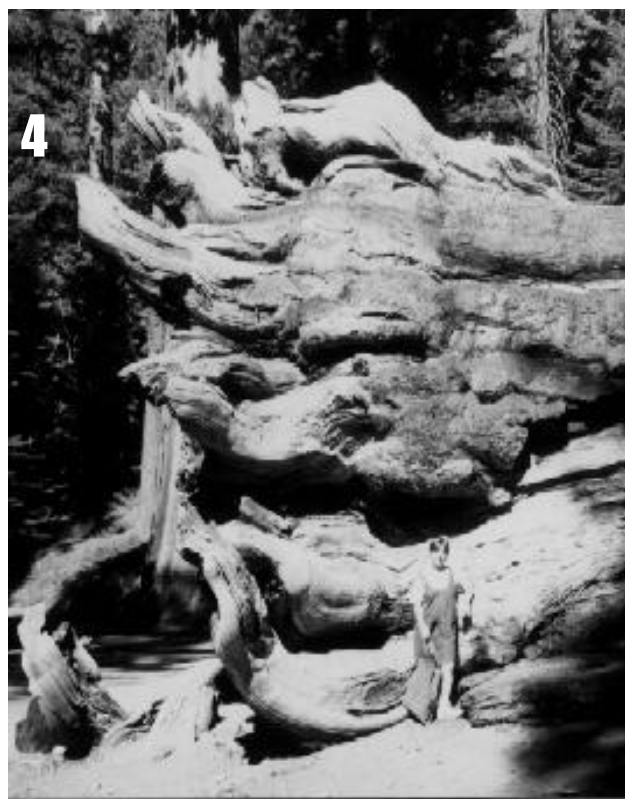

Přejeme Vám všem klidné a spokojené prožití Svátků Vánočních a společně si přejme, aby příští rok 2004 byl veskrze úspěšný a šťastný pro obec i všechny její obyvatele.

Věřte – nevěřte aneb „Pravda nebo lež?“

Po vzoru jedné z televizních stanic Vám předkládáme čtyři obrázky doprovázené tvrzeními, která mohou, a nemusí být pravdivá. Hádejte. **Obrázek 1: STŘEDOČESKÁ ENERGETICKÁ a.s.** vykonávala v polovině října svou péči o elektrické vedení na Štědříku tak důkladně, že při tzv. okleštění stromoví vzalo za své bez povolení i několik vzrostlých a letitých stromů, topolů. **Obrázek 2:** Největší z nich po sobě zanechal pařez o průměru 120 cm! **Obrázek 3:** Dřevo z obecních stromů si ochotně rozebrali příčinliví občané z okolních stavení, zanechali jen těžko zpracovatelný kmen obřích rozměrů, vedle kterého se pracovnice pověřená kontrolou veřejné zeleně ztrácí. **Obrázek 4:** Největší překvapení však čekalo tuto kontrolní pracovníci v bývalém vojenském muničním skladě skrytém v hlubokých psárských hvozdech. „Oklešťovači“ zde po sobě zanechali velikána netušených (a zřejmě utajovaných) rozměrů. Stalo se tak při péči o stožáry velmi vysokého napětí. (Řešení je na protější stránce)

Obsah

Věřte-nevěřte aneb „Pravda nebo lež?“	2
Důležité termíny a sdělení	3
Slovo úvodem : Vánoční zklidnění, a pak znovu dál (?)	4
Říká se, že..., Aktuality krátce	5
Téma čísla: Škola a Obec	
Pedagogové představují školní aktivity	6
Pohled očima zastupitele	7
Ze žádosti obce o prominutí nedoplatek Ministerstvu financí III. (Demografický vývoj obce a perspektivy jejího dalšího rozvoje)	8
Seriál „Kanalizace na kraji obce po sedmi letech“	
Díl třetí: Bouřlivé psárské jaro (rok 2000)	10
Díl čtvrtý a závěrečný: Sklizeň větrné setby (léta 2002-2003)	11
Našli jsme v kronice	13
Zákon o obcích je dobré znát II. (Postavení obce)	13
Představujeme výbory zastupitelstva obce	15
Naštěstí ten strom ničí nebyl	16

Důležité termíny a sdělení

Termín příštího zasedání zastupitelstva je:

9. února 2004 od 18.00

Zápis budoucích prvnáčků proběhne:

15. a 16. ledna 2004 v budově školy

(přesné hodiny se dozvíte z pozvánek, které budou rodinám s prvnáčky rozeslány)

Dočasné opatření na OÚ skončilo, místostarosta Ing. Kadeřábek opět úřaduje.

Uvolněný místostarosta Ing. Kadeřábek se po operaci zotavil až nad očekávání rychle, již počátkem prosince začal pracovat, a proto se chod úřadu mohl vrátit do normálních kolejí, včetně obvyklých hodin pro veřejnost.

(Řešení z předchozí strany: Tvůrzení 1-3 jsou bohužel pravdivá, nezbylo než kmen přesunout na budované dětské hřiště v Jirčanech. STE se tak stal mimoděk jeho sponzorem. Tvůrzení 4 je mystifikací, fotografie pochází z Yosemitekého Národního Parku v Kalifornii; další informace viz článek „Naštěstí ten strom ničí nebyl“)

Slovo úvodem: Vánoční zklidnění, a pak znovu dál (?)

Není těžší úkol než vcítit se do vánoční nálady deset dnů před Vánočními svátky. Jenže, zatímco toto číslo padá do Vašich schránek v době podivuhodného vánočního zklidnění, já tyto řádky píšu v neděli 14. prosince večer. Jestli si Vánoce spojujeme s pohodou a uvolněním, doba Svátky jen pár dnů předcházející je toho přímým protikladem. Nestíhám dodělat spoustu věcí do zaměstnání, zítra mám číslo odnést do tiskárny. Zbývá přitom dopsat všechny aktuální články, hotové jsou jen ty ze šuplíku, dopsané už před měsícem. Jestli něco navozuje atmosféru Vánoc, tedy aspoň těch psárských, pak jen to, že dnes přestala téct voda, to už se u nás stává tradicí. Vánoční dárky nejen nemám nakoupené ve skříni, ale ani vymyšlené v hlavě. Předvánoční úklidy mé svědomí netíží. A přitom je jistojisté, že čtyřiadvacátého se Vánoce konat budou a asi ani já je neodložím, byť jen o jediný den. A tato jejich pevná a všemi respektovaná autorita je v dnešní náhražkové době obdivuhodná. Přejděte tedy prosím s nadhledem vánoční pohody všechny známky chvatných předvánočních dodělávek tohoto čísla.

Mělo být číslem posledním samostatným, okolnosti se však vyvinuly tak, že spojení s Jesenickým Kurýrem se přinejmenším odkládá. Ačkoliv to byla zajímavá výzva provozovat časopis pro více než pět tisíc čtenářů z obou obcí, projekt v sobě skrýval také svá rizika. Obavy zatím převážily, a tak nezbyvá než bojovat s našim periodikem dál. Nebude to snadné. Tuším, že nebudu moci vykonávat příští rok funkci výhradního koordinátora a na naše výzvy se zatím žádný nový reportér časopisu neozval. Snad se nás najde mezi zastupiteli a na Obecním úřadu několik, kteří si tuto zátěž dokážeme rozdělit mezi sebe. Ale bylo by fajn, kdyby toto nebyl časopis jen zastupitelů a Obecního úřadu. Jsme připraveni poskytnout jeho stránky i jiným, alternativním názorům, jen je třeba je formulovat. Popřemýšlejte o tom nyní v klidné době vánoční. Kdy jindy se přemýšlet dá. Vždyť vzápětí je tu Nový rok a s ním mnoho Nových předsevzetí. A pak znovu šup i s nimi do kvaltu celého příštího roku. Snad jen proto, abychom se na jeho úplném konci znovu na pár dnů zastavili, zklidnili a zjistili, že jsme zase vlastně nic až tak světoborného nedokázali, jen nám další rok přibyl. Co kdybychom si pro změnu letos předsevzali celkové a celoroční vnitřní zklidnění? Bláhovost, že jo?

A co popřát obci? Ptáváte se, zda se zadlužení obce lepší, zda už vidíme světlo na konci tunelu. To nám vzhledem k situaci ještě dlouho hrozit nebude, ale není až tak vyloučené, že by nám v tom tunelu mohli rozsvítit. I to by bylo dobré, metro tak taky funguje. Přejme si tedy, aby se v příštím roce Psáry dostaly mezi obce zadlužené. To sice není nic moc, ale když se tam dostanete z kategorie obcí předlužených, může to úspěch přece jen být.

Ing. Jiří Janata, koordinátor občasníku

Říká se, že...

„Voda z jednoho dešťového okapu končí ve splaškové kanalizaci...“

Upozorňujeme naše spoluobčany, že Obec Psáry obdržela vypracovanou zprávu o technickém stavu kanalizační sítě po povodních – jejím zpracovatelem je firma EKOEKO České Budějovice. V této zprávě se mimo jiné píše, cituji: „za deště dochází zejména v dolních úsecích sběrače A - Psáry ulice Pražská, Psárská a v areálu ČOV k tlakovému proudění a zaplavování domovních přípojek, vylévání splaškové vody šachtovými poklopy na terén“. Toto je způsobeno protiprávním napojením dešťových vod na splaškovou kanalizaci a to především v zástavbě Horní Jirčany a v části rozestavěných Dolních Jirčan. Vzhledem k těmto skutečnostem Obec Psáry v příštím roce přikročí k provedení kontrol napojení dešťové kanalizace na kanalizaci splaškovou u jednotlivých nemovitostí za účelem odstranění tohoto nešvaru.

Ing. Vladimír Kadeřábek, výkonný místostarosta

Aktuality krátce:

V sobotu, která předcházela první adventní neděli letošního roku, jsme na Obecním úřadě přivítali nové občanky naší vesnice. Sešlo se, nebo spíše přineslo se, 7 miminek – 2 kluci a 5 holčiček se svými rodiči a prarodiči. Místostarosta Mgr. Jan Vrba přivítal děti kouzelnými slovy, děvčátka ze ZŠ v Dolních Jirčanech zarecitovala, miminka se pohoupala v kolíbe, rodiče se podepsali do kroniky a všichni byli spokojeni s tím, jak se obyčejné, pošmourné odpoledne změnilo ve slavnostní a milé.

Obec Psáry i její občané jsou proti stavbě dálnice D3. Obec Psáry i jednotliví občané, majitelé pozemků, po kterých má dálnice procházet, využili svého práva a v 30-denní lhůtě po projednávání Územního plánu VÚC Benešovsko vznesli námítky proti vedení dálnice naší obcí a Posázavím vůbec. Nižší formou stanoviska, tj. připomínkou, svůj nesouhlas se stavbou vyjádřila občanská sdružení „Ekologické sdružení občanů obce Psáry“ a „Čisté Jirčany“ i téměř padesátka jednotlivců, občanů Psár. Námítky může vznášet pouze obec nebo majitelé stavbou dotčených pozemků, připomínky mohou zaslat i ostatní občané a organizace.

Rekonstrukce ČOV i stavba dětského hřiště na návsi v Jirčanech finišují. Rekonstrukce ČOV je téměř u konce, zbývá její zakrytí a dokončovací práce. Pokud nenastanou nepředvídatelné komplikace, v zimním období ne zcela vylučitelné, na přelomu roku by se mělo kolaudovat. Výstavba dětského hřiště v Jirčanech je hotova úplně, jeho otevření by mělo být spojeno s Vánoční besídkou ZŠ Psáry-Dolní Jirčany, která se konala 18. prosince, už po uzavěrce tohoto čísla.

Další zastupitel odstupuje. Zastupitel Karel Zvolský dopisem oznámil své rozhodnutí vzdát se svého mandátu ze zdravotních důvodů k 31. prosinci 2003. Je to již druhý odstupující člen zastupitelstva zvolený za volební stranu „Čistá obec“. V říjnu odstoupil Zdeněk Balouš. Uvolněný mandát přechází dle zákona 491/2001 Sb. na dalšího náhradníka ze stejné kandidátní listiny pana **Milana Petržílu-Skřivánka.**

Téma čísla: Škola a Obec

V polovině ledna se vydají zhruba dvě desítky rodin z naší obce se svými dětmi k **zápisu do základní školy**. Tato každoroční událost je určitě významná pro končící předškoláky, budoucí školáky. Přestože není výrazněji vnímána námi ostatními, kterých se bezprostředně nedotýká, rozhodně má pro celou obec význam větší než si připouštíme. Zvláště letos. Mnohé problémy se totiž rozhodují v okamžicích, kdy je to jen stěží pozorovatelné, a ve chvílích, kdy jsou všem zřejmé, bývá už rozhodnuto. Někdy i v neprospěch rozumných řešení. Třeba stavbě dálnice právě přes Psáry bylo možno jistě daleko účinněji bránit před několika lety než nyní v době schvalování územního plánu Benešovska. A naopak, kdyby schvalovací řízení spalovny došlo do určitých fází, také by se proti ní bojovalo velmi ztuhá. A proto je dnes pravá chvíle na úvahy o vztahu Obce a Základní školy. Nejprve dejme slovo pedagogům, pak si přečtěte pohled ze strany Obce. Velmi úzce je s tématem provázán dnešní díl žádosti Obce o prominutí nedoplatků Ministerstvu financí, věnovaný demografickému vývoji obce. Tento článek proto bezprostředně navazuje.

-jj-

Pedagogové představují školní aktivity

Na naší škole se již od října rozběhly kroužky – anglický pro žáky 1. až 3. třídy, sportovní pro všechny, počítačový, jóga a pěvecký. Obracíme se i na děti z celých Dolních Jirčan a Psár, pokud by měly zájem o nějaký z našich výše uvedených kroužků, přijďte, rádi se vás ujmeme. Navážeme tak nová přátelství.

V prosinci u nás na škole konala mikulášská nadílka spojená s vyhodnocením nejlepší masky čerta, anděla a mikuláše. Dne 9. prosince jsme byli na výstavě vánočních obyčejů do skanzenu v Přerově nad Labem. Naši prvňáčci si připravují pořad pro předškoláky z mateřské školky a každému předají pozvánku s návštěvou naší školy na začátek ledna 2004 na den otevřených dveří. **Následně bude 15. a 16. ledna probíhat zápis do první třídy za účasti psychologa z pedagogicko psychologické poradny.** V měsíci únoru 2004 naše škola připravuje také něco pro rodiče – ples. Navážeme tak na starou tradici plesových sezón. Všichni jste zváni!!!

V rámci něco pro zdraví na škole probíhají cvičení pro maminky pod profesionálním vedením paní Alice Novákové. Cvičení je zpestřeno nafukovacími balóny – gym-ball.

V příštím roce se naše škola rozroste o prostory v Hlavní ulici (bývalá restaurace) v č.p. 13. Chceme tam vytvořit „club“ – pro děti – různé zájmové kroužky a to z celých Jirčan a Psár a pro dospělé jazykové kurzy angličtiny a francouzštiny. Je před námi ještě spousta práce.

Neúprosně se blíží konec roku 2003, touto cestou chceme všem popřát klidné a radostné prožití svátků vánočních a do nového roku pevné nervy, zdraví a plno životního elánu.

Pedagogové mateřské a základní školy.

Pohled očima zastupitele

Vztah ke škole je příznačný, ať jde o „velké“ politiky, obecní zastupitele nebo ostatní občany. Každý připustí, že škola je důležitou institucí obce, školství podstatnou složkou státu, o vzdělanosti je zvykem mluvit dobře. Když jde však o to rozhodnout, kam směřovat peníze, tj. konat, ocitá se školství najednou v pozadí. Ti, kteří o penězích rozhodují na úrovni státu, kraje i obce, školu už mají dávno za sebou. A škola v obci se týká jen menší části rodin, není to kdovíjaké volební téma. Zkrátka bylo by fajn, kdyby školy byly, abychom vypadali vzdělaně, ale taky, kdyby nic nestály. Ale ouvej, tak tomu není.

Je to pech, na kolik nás už přišla škola. Nejdřív přestavba hygienicky nevyhovující jídelny na výdejnu, zaplacení plynofikace školy a školky (dědictví po minulém starostovi), výměna děravé střechy. Při poslední akci navíc jednaly začaly padat části římsy, o níž statik prohlásil, že musí dolů celá (už je shozená), jednak jsme zjistili, že stav krovu a hlavně z půdy neviditelných pozednic je také na pováženou. Čekáme proto na posudky specialistů (na dřevokazný hmyz a houby a dále statika), kteří vynesou ortel nad osudem krovu, do kterého léta zatékalo. Možná bude muset být vyměněn celý. Nedivte se, že zastupitelstvo začíná obracet korunu v ruce a zvažovat, zda je to ještě finančně únosné. Ale pozor, čtěte dál! Jaké jsou vlastně alternativy? Musíme školu vůbec mít? Je dobré tuto otázku položit otevřeně, napadne totiž kdekoho. Zvláště, když v Jesenici teď dostavěli moderní velkou školu. Proč naší chátrající školu nezavřít a neposílat děti tam? Navíc bychom nehradili ročně statisíce za její provoz! Toto řešení je však schůdné jen zdánlivě a jen dočasně, a to ze dvou důvodů: finančního a demografického.

Dojíždějící žáci stojí obec nemalé prostředky, podle zákona 564/1990 Sb. jsme povinni hradit obci provozující školu neinvestiční náklady rozpočtené na žáka. Za jednoho žáka to bývá minimálně 6000 Kč ročně, ale pražské školy, kam většina starších dětí dojíždí začínají od 10 000 Kč a některé jdou k 15 000 Kč ročně! Jde celkem o mnoho set tisíc korun ročně, blíží se to miliónu. A je to vymahatelné soudně. Nyní takto dlužíme 1,3 miliónu Kč. A to je jen za žáky 6.-9. ročníku. Jen díky tomu, že první stupeň máme, nemůže po nás jiná obec žádat platby za žáky 1.-5. ročníku. Jak je uvedeno v dalším článku, dnes máme v obci v průměru 24 dětí na ročník, za sedm let by to mělo být 42 dětí. Kdybychom vůbec školu neměli, platili bychom nyní 1,7 mil. Kč ročně (z toho skoro milión za první stupeň) a za sedm let při dnešních cenách přes 3 milióny Kč ročně a z toho 1,7 miliónu za první stupeň! To je cca 10-15 % daňových příjmů obce. Já vím,

tohle rodiče zajímat nemusí, dají přece dítě do té školy, která je kvalitnější. Ale uvažte, zda jinde dokážou pobrat za pár let naše děti (25-40 ročně). V Jesenici určitě ne, letos otevřené tři třídy byly výjimkou k rychlému naplnění školy. Kapacita tamější školy umožňuje dvě paralelní třídy a to sotva stačí pro Jesenici s Vestcem dnes, za pár let ani to ne. Že pro nás budou rezervovat poloviční kapacitu své školy, neočekávejme. Budeme velmi rádi, pokud nám děti budou brát od 6. třídy. A o to právě jde. Bez školy se naše obec neobejde, přestože to ještě dva až tři roky může vypadat přesně naopak. Ministerstvo školství by nám sice dnes jistě rádo vyšlo vstříc při rušení školy, ale za tři roky bychom se chytali za hlavu, co že jsme to tehdy provedli. Avšak dnešní provoz zcela zaplněné školy je také neúnosný. Je sice atraktivní pro rodiče (jinde se za třídy s deseti dětmi ve třídě tvrdě platí, u nás je to zdarma) i děti (letos se naučili číst při této intenzivní péči za pouhé dva měsíce), ale obec ani Krajský školský odbor z toho radost nemají, stojí to zbytečné peníze.

Zastupitelé se s pedagogy shodli na společném postupu, při jehož dodržení jistě dojde k návratu plné důvěry ve školu. Tyto body jsou:

- 1. Nově otvírané třídy budou zásadně samostatné (platilo již loni), škola se postupem musí stát plnou pětitřídkou.**
- 2. Obec uzavře s obcí Jesenice smlouvu o spádovosti, tj. bude zaručeno, že po skončení 5. ročníku bude dítě do Jesenice přijato.**
- 3. Zastupitelstvo ještě v tomto školním roce (nebo o prázdninách) dokončí rekonstrukci budovy, včetně příp. přestavby krovu, zlepší celkový vzhled školy.**
- 4. Zastupitelstvo bude usilovat o další zlepšení vybavenosti školy i přilehlých prostor (dětské hřiště, školní klub, později snad tělocvična).**
- 5. Škola bude usilovat o své zviditelnění ve společenském životě obce (mimoškolní činnost dětí, kursy a cvičení pro dospělé, společenské akce)**

Mezi Obcí a školou vzniká vzájemná důvěra v příští vývoj, o něm však budete hlasovat v tím, zda se rozhodnete svěřit své dítě do naší školy.

Ing. Jiří Janata, školský a finanční výbor

Ze žádosti obce o prominutí nedoplatků Ministerstvu financí

Seznamujeme Vás s další částí naší žádosti na MF z května tohoto roku. I dnes text dobře navazuje na téma minulého článku. Dává do obecných souvislostí význam školy pro naši obci v době bouřlivého demografického vývoje.

III. Demografický vývoj obce a perspektivy jejího dalšího rozvoje

V uvedených souvislostech (vybavenost obce; viz minulý díl) je alarmující demografický vývoj, který byl nastartován činy minulého zastupitelstva a je prakticky nemožné jej zvrátit. Exponenciální charakter růstu obce dokládají následující čísla: Při startu investičních akcí, tj. na konci roku 1994, měla obec 1320 trvale hlášených

obyvatel a ještě koncem roku 1997 bylo v obci hlášeno jen 1387 osob (nárůst 5 %). Avšak k 31. 12. 2002 počet obyvatel vzrostl oproti roku 1994 již o 52 % (!), v obci bylo hlášeno 2008 osob. Územní plán obce doznal během své dvouleté existence již dvou změn, které všestranně vyšly vstříc velkým investorům v oblasti výstavby nemovitostí. Dle jeho platné verze má mít obec v roce 2010 skoro 3600 obyvatel (nárůst na 273 % stavu z roku 1994!). Živelnost celého procesu a nedodržování ani benevolentního územního plánu hrozí nárůstem ještě vyšším. Obec má nyní velmi omezené možnosti regulace, neboť ve většině lokalit již proběhla územní řízení, výstavba je povolena. S velkými investory jsou z minulosti uzavřené smlouvy o spolupráci a připojení na obecní infrastrukturu, avšak ta je zcela přetížena již za stávajícího stavu. Tyto smlouvy představují skrytou formu dalšího zadlužení žadatele. Stavební úřad v Jesenici navíc i v současnosti povoluje připojování na infrastrukturu v obci Jesenice, jejíž část Horní Jirčany je napojena na ČOV žadatele. Obec jedná o řešení s obcí Jesenice i stavebním úřadem. Zároveň žadatel jedná s významnými investory i obcí Jesenice o sdružení prostředků potřebných k intenzifikaci stávající ČOV nebo k výstavbě čističky nové. Nemalou zátěží celého území obce jsou již po desítky let chatari, ačkoliv znamenají pro obec náklady, žadateli z nich plynou minimální daňové příjmy.

Obec má mizivou vybavenost vzhledem ke své velikosti současné, avšak v budoucnu hrozí úplný kolaps základních funkcí, pokud nedokáže shromáždit prostředky k výraznému zlepšení celkové vybavenosti. Kromě zmíněných komunikací a inženýrských sítí v obci chybí služby, není zde žádné společenské středisko (vyjma restaurací). Smutné je, že během devadesátých let obec naopak přišla i o vybavenost postavenou kdysi svépomocně v rámci „akcí-Z“. Šlo o kulturní dům, dům služeb těsně před kolaudací, jednu ze dvou prodejen Jednoty a zpusťla koupací nádrž. Jedinou dobře fungující jednotkou je MŠ, malotřídní základní škola byla na pokraji zániku a o důvěru obyvatel svádí boj dodnes. Obec, která svým územním plánem aspiruje dosáhnout velikosti menšího města, má základní školu jen v rozsahu 1.-5. ročníku, navíc budova má jen tři plnohodnotné učebny a jednu poloviční. Střecha a letitý krov jsou navíc v havarijním stavu, do budovy zatéká. Už při stávajícím počtu obyvatel je v obci v každém ročníku ve věku 6-10 let v průměru 23,6 dětí. Lze odvodit, že za sedm let to bude 40-45 vrstevníků.

Z uvedeného je patrné, že i kdyby obec nebyla v nezáviděníhodném postavení žadatele o prominutí daňového nedoplatku, beztak by se nacházela ve velmi svízelné situaci, neboť ji reálně hrozí ztráta charakteru samostatné funkční jednotky. Zatím bezproblémový příliv zájemců o bydlení v dosud atraktivním místě v blízkosti lesů i metropole vyhovuje realitním kancelářím a developerským společnostem. Nerovnoměrný vývoj bez akcentu na veřejně prospěšné prvky rozvoje obce však vede ve svých důsledcích k samovolnému procesu degradujícímu sídlo na příměstské noclehárny obývané osobami bez jakýchkoliv vazeb k místu. Nové zastupitelstvo je odhodláno všemi silami bránit takovému vývoji, k tomu však obec nemůže být zbavena alespoň omezených možností rozvoje.

Seriál „Kanalizace na kraji obce po sedmi letech“ aneb

Pokus o přátelskou exekuci obce , 2. dějství

Minule jste se dočetli, jak si v letech 1996-1998 Obec Psáry a Mgr. Kunovský vycházeli vzájemně vstříc při budování infrastruktury. Ze strany Mgr. Kunovského to byla čtyřmilionová (1 mil. splacen) bezúročná půjčka (Služba 1) a výstavba dešťové kanalizace ze své lokality za 1 mil. Kč (Služba 2). Za to od obce dostal pozemky za 3,8 mil. (Protislужba 1) i příslib bezplatného napojení klientů na obecní infrastrukturu (Protislужba 2). Jak se investor Obci odvděčil za přenechání více než poloviny kapacity její ČOV, se dočtete dnes.

Díl třetí: Bouřlivé psárské jaro (rok 2000)

Těžko říci, proč měl Mgr. Kunovský zjara roku 2000 tak špatnou náladu. Snad to bylo i proto, že na planiny okolo Vysoké nad Dolními Jirčany, které tak nějak vždycky považoval za své, odvážili se vstoupit i jiní zlatokopové. Začali si vytyčovat pozemky, ba i napojovat se na síť psárské. Představte si tu mrzutost, pan Kunovský neměl s obcí sepsané žádné smlouvy, které by do spolupracující vesnice znemožnily vstup cizákům toužícím po rychlém zbohatnutí v proslulém psárském investorském ráji.

A tehdy pan Kunovský praštil do stolu. Ozval se hned v únoru roku 2000 mohutně, totiž dvojhlasně. Jako osoba se přihlásil o své tři milióny plus úroky za svou dávnou půjčku, tj. **Službu 1**. Celkem to napočítal na skoro 6,8 mil. Kč. Protože sebekriticky uznal, že za pozemky koupené před dvěma roky (**Protislужba 1**) také nezaplátil, odečetl spravedlivě 3,8 mil Kč (zde se úroky kupodivu nevedou) a spokojil by s necelými třemi milióny. Jako hlava společnosti CG (hlava poněkud zapomětlivá) se znovu přihlásil o svůj už před dvěma roky vyrovnaný milión za dešť sváděný do Záhořanského potoka (**Služba 2**). Dešťový milión úroky nabobtnal na 4,4 mil. Kč. Celkem tedy za vše, co pro Psáry učinil, si zjara roku 2000 naučtoval přes 7 mil. Kč. Na **Protislужbu 2** v návrhu na vyrovnání nevzpomněl.

Ale vše to byla spíše ukázka síly, první z řady. A také ukázka toho, jak smluvní podmínky mohou jít zcela proti zdravému rozumu. Za chvíli uvidíte, že dobrat se lze snadno i k číslům opačným. Pak následovala několikaměsíční bohatá a nepřehledná korespondence mezi obcí a CG, s mnohými úsměvnými výroky s nádechem kouzla nechtěného. Od připomínání tradičně přátelských vztahů až k výhrůžným argumentům obou stran. Z korespondence je patrné, že i jinak nečinné zastupitelstvo se scházelo a trápilo, bohužel nic z těch jednání do oficiálních záznamů z veřejných zasedání neproniklo. No spíše zaplaťpánbůh, protože aspoň nic zastupitelstvem schváleno nebylo. Být tomu jinak, dnes už bychom v Psárech nesvítili a exekuce majetku by byla v plném proudu.

Central Group v únoru na začátku sporu žádal od obce dva milióny za připojení nových parcel k jeho domnělé infrastruktuře. Šlo o připojení padesátky domů stavěných soukromým investorem, účet však byl předložen obci. Asi jako připomenutí,

že dopustila příchod vetřelce. Zastupitelstvo to pochopilo jako nabídku k odkupu této infrastruktury, ale s díky odřeklo, že dva milióny je cena příliš vysoká (!) vzhledem k finančním možnostem obce. Není možné stručně vysvětlit další posuny v jednáních, postupně bylo k odkupu nabízeno všechno možné. Včetně toho, co už obecní bylo. Ceny byly různé a nejrůznější byly i navrhované smluvní dodatky. Nebylo by bývalo divné, kdyby byl Zelovi za pár miliónů nabídnut jeho vlastní nos mezi očima.

Po třech měsících handrkování nenadále starosta Zela na konci května 2000 podepisuje smlouvu, nad kterou zůstává rozum stát. Kupuje v úseku od hřiště v Dolních Jirčanech k hranici s Horními Jirčany nejen splaškovou kanalizaci, ale i vodovodní řad a ke všemu i dešťovou kanalizaci, kterou stéká déšť z Horních Jirčan do nádržky o kousek níž v Dolních Jirčanech (znovu obchod s deštěm!). Za to vše starosta slibuje zaplatit 6 mil. Kč ve vražedném splátkovém kalendáři během půldruhého roku, i když před dvěma měsíci byly i dva milióny pro obec nepřijatelné! Pokud se tak nestane, upisuje se k penalizaci 0,5 % denně! A to je 185 % ročně! Ke všemu k této smlouvě podepisuje notářský zápis s doložkou okamžité vykonatelnosti! V praxi to znamená, že není nutno domáhat se soudně nároku na úhradu, stačí jen podat návrh na exekuci a během pár dnů konat. Proč to všechno starosta podepsal? Proč koupil pro obec nepotřebnou infrastrukturu? Proč za tak vysokou cenu, když se předtím zastupitelstvo vyjádřilo, že ani třetinovou částku obec nemůže zaplatit? S touto kupní smlouvou je spojeno i vzájemné vyrovnání pohledávek uvedených o něco výše: Jednoduše řečeno **Služba 1 a Služba 2** i s úroky je vyrovnána **Protislужbou 1**. Na **Protislужbu 2** se pozapomnělo. Zadarmo by takové vyrovnání bylo snad pochopitelné, za šest miliónů se smrtícími dodatky je to čiré bláznovství. Tak byla ve Psárech podepsána naše malá Mnichovská dohoda a obec nezadržitelně vykročila k protektorátu.

Zdravý rozum říká, že za nesplacenou část půjčky (3 mil.) se starosta odvděčil Mgr. Kunovskému přinejmenším úměrně převodem pozemků v hodnotě vyšší (3,8 mil.). Milión za infrastrukturu (dešťová kanalizace v dolních Psárech z roku 1996) je ve smlouvě těžko pochopitelný, když existuje podepsaná smlouva z roku 1998 tuto pohledávku rušící. Podle selského rozumu by mělo být vše vypořádáno bez dalších nároků obou stran. Co na to však právní nároky? Jdou proti starostovi? Kupodivu ani v nejmenším! Naopak z bohaté korespondence jasně plyne, že i starostovi byla v dubnu roku 2000 jeho převaha zřejmá. O miliónu není třeba hovořit, tam je neoprávněnost nároku nade vše jasná. Co je klíčové, třímiliónový nedoplatek půjčky z roku 1996 byl ze zákona v roce 2000 už několik měsíců promlčen! A starosta o tom věděl. Nejenže nemusel, ale jako zodpovědný správce majetku naší obce nároky vznesené firmou CG ani **uznat nesměl**. Přesto to udělal. Měl naopak pohledávat od Mgr. Kunovského úhradu za převedené pozemky. **Starosta byl povinen peníze žádat!**

Díl čtvrtý a závěrečný: Sklizen větrné setby (léta 2002-2003)

Po bouřlivém jaru 2000 a podpisu „mnichovské“ kupní smlouvy opět vše usnulo na půldruhého roku. Až v říjnu 2002 před volbami se znovu vynořuje temná smlouva.

Tentokrát poprvé na veřejnosti prostřednictvím dopisu rozšiřovaného firmou CG po obci. Leckdo v tom viděl snahu občanských sdružení zostudit starostu Zelu, někdo si myslel, že CG se rozhodl zabránit jeho znovuzvolení. Za obě sdružení můžeme s jistotou prohlásit, že ta zpráva nás překvapila jako všechny ostatní občany. Z veřejného dopisu CG lze vypožorovat neochvějnou jistotu snadné vymahatelnosti pohledávky. Doslova se uvádí: „Stejně tak jsme rozhodnutí obrátit se s žalobou o úhradu k soudu, přičemž **díky uznání dluhu obce formou notářského protokolu je kladný výsledek soudního řízení prakticky jistý.**“ Sdružení Čisté Jirčany se tehdy podařilo získat úplný text kupní smlouvy a informovalo veřejnost o jejím obsahu. Ihned po převzetí úřadu jednali zástupci nového zastupitelstva s CG. Dostalo se nám ujištění, že k exekuci firma přistoupit nechce, avšak ani výrazný ústupek ve svých nárocích neučinila. My i představitelé Středočeského kraje jsme se společně domnívali, že firma CG je příliš závislá na veřejném mínění, a proto opravdu k exekuci nepřistoupí. Jak jsme se v odhadu mýlili! Převažoval chvíli i hlas nedělat žádné preventivní kroky. Tehdy však někteří lidé blízcí zastupitelstvu prosadili názor, že pouhé vyčkávání je velmi riskantní a z dlouhodobého hlediska vždy jednou směřující k exekuci. Naštěstí tento názor získal podporu a podali jsme k OS Praha-západ rozhodovací žalobu na neplatnost kupní smlouvy z května 2000. Bylo to velké štěstí, naše žaloba se na soudu potkala s exekučním návrhem CG z prosince 2002. Soudce exekuční návrh zamítl až v červnu 2003, použil přitom argumentaci z naší žaloby! **Hlavním argumentem odmítnutí návrhu exekuce byla absence dokladu o projednání zastupitelstvem, takto jednal starosta Zela jen sám za sebe, nikoliv za obec.** Tím se situace obrátila, prokazovat oprávněnost svého nároku musí firma CG. I na jaře 2003 obec jednala se společností CG. Nepadla tehdy ani zmínka o exekučních úmyslech, přestože návrh na ni byl již několik měsíců podán. A nedávno jsme se navíc dozvěděli, že **CG podává opačnou žalobu, kterou chce platnost kupní smlouvy z května roku 2000 potvrdit a otevřít si znovu cestu k exekuci obce!**

Vyhráli jsme bitvu, nikoliv válku, ta pokračuje. Zatím jsme celý spor řešili diskrétně s ohledem na dobré jméno společnosti CG. Ale firma vskutku usiluje o úplnou likvidaci naší obce. A nám nezbývá než se bránit všemi nám dostupnými prostředky, tedy i takto mediálně. Naše prostředky jsou omezené, neb naše obec je zchudlá, bráníme se tedy prostředky slabšího. CG jede naopak na vlně prosperity, ke které se firma vzepjala právě činností v nejbližším okolí naší obce. Nemáme nic proti firmě CG, přejeme jí další úspěchy v nastoupeném růstovém trendu. Ale chceme, abychom i my mohli v Psárech fungovat. Jasně deklarujeme, že nebudeme nečinně přihlížet těmto likvidačním aktivitám směřujícím vůči naší obci. Nic jiného nám ani nezbývá. Není naším úmyslem, aby společnost CG kvůli naší obci více ztratila, než zde získala. Ale může se to lehce stát. Závisí to na moudrosti a předvídavosti jejího vedení.

Našli jsme v kronice...

Dnešní zápis je ze sedmdesátých let, ale popisovaná událost se stala před válkou, najdou se pamětníci?

Ke hřbitovní zdi se vypráví: ve Psárech bydlil dělník František Vinecký. Vozil na trakaři nebo nosil na zádech 20km do Prahy lesní plody nebo březová košťata, 100 kusů vážilo metrák, také klestil větve z lesních stromů na různé církevní oslavy v Praze. Při zpáteční cestě nevynechal jeden hostinec. K jirčanskému hřbitovu přicházel kolem půlnoci a opojen lahodným mokem vyřvával silným hlasem, že volá duchy zemřelých a ničeho se nebojí. Sousedé bydlící kol kostela či hřbitova to neradi slyšeli. Tak jednou, když Franta došel ke zdi a začal hulákat, jedna odvážná žena, zvonice Hrušková, si oblékla bílou košili, přes hlavu prostěradlo, v ruce rozžatou svíci, kterou vyjevenému Frantovi dala do ruky s slovy: "Nechte nás tady klidně spáti!" Franta se dal do běhu, ztratil čepici, v ruce držel svíčku (ta mu během útěku zhasla) a doběhl do Psár do hostince u Stanislava Adámka č.11. Vlasy měl zježené, brada se mu chvěla, slova z něho nebylo možné dostat, co se mu přihodilo. Alkohol z něho nebylo cítit, spíše něco jiného, co pradleny nerady vidí. Za hezkou chvíli se dostavili poslové (zvědové) z Dolních Jirčan a ti vypověděli celý děj. Od těch dob Franta Vineckej chodíval kol hřbitova po špičkách, snad ani nedýchal. Říkal, že u hřbitova straší.

Zákon o obcích je dobré znát II.

Je mnoho zákonů svázaných s chodem obce, ústředním je však bezpochyby zákon 128/2000 Sb. o obcích. Právě na vybraných tezích tohoto zákona a možných důsledcích bychom Vás rádi upozornili na jeho význam pro každého, kdo má co do činění s obcí v jakémkoliv vztahu, což jsme všichni. Dnešním významným sdělením bude zdůraznění specifického postavení obce v rámci státu, konkrétně obrovské míry autonomie obce. Ta je však spojena s patřičnou mírou zodpovědnosti za důsledky svého počínání. Chceme Vás též varovat před některými skrytými úskalími ve smluvních vztazích, pokud je jednou ze smluvních stran obec. A třeba nejen ta naše.

1. Postavení obce

Začneme koláží důležitých vět ze zákona o obcích o postavení obce: Obec je základním územním **samosprávným společenstvím občanů**. Je veřejnoprávní korporací, má vlastní majetek. Vystupuje v právních vztazích svým jménem a **nese odpovědnost** z těchto vztahů vyplývající. Obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem. Obec je **samostatně spravována zastupitelstvem obce** (samostatná působnost). **Státní orgány** a orgány krajů **mohou do samostatné působnosti zasahovat, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem, který zákon stanoví**. Do samostatné působnosti obce patří zejména záležitosti uvedené v § 84, 85 a 102 zmíněného zákona. *Tento výčet je velmi*

dlouhý, více o něm příště, až bude řeč o tom, jaké jsou možnosti občana zastupitelstvo, a tedy obec, kontrolovat.

Majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti. **Obec je povinna chránit svůj majetek před neoprávněnými zásahy a včas uplatňovat právo na náhradu škody a právo na vydání bezdůvodného obohacení.** Obec je povinna trvale sledovat, zda dlužníci včas a řádně plní své závazky, a zabezpečit, aby nedošlo k promlčení nebo zániku z nich vyplývajících práv. **Stát neručí za hospodaření a závazky obce,** pokud tento závazek nepřevzme stát smluvně (§ 38, odst. 5). **Záměr obce prodat, směnit nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku obec zveřejní po dobu nejméně 15 dnů před rozhodnutím v příslušném orgánu obce vyvěšením na úřední desce obecního úřadu, aby se k němu mohli zájemci vyjádřit a předložit své nabídky. Záměr může obec též zveřejnit způsobem v místě obvyklým. Pokud obec záměr nezveřejní, je právní úkon od počátku neplatný** (§ 39, odst. 1). Podmiňuje-li zákon platnost právního úkonu obce předchozím zveřejněním, schválením nebo souhlasem, opatří se listina osvědčující tento právní úkon doložkou, již bude potvrzeno, že tyto podmínky jsou splněny. **Právní úkony, které vyžadují schválení zastupitelstva obce, popřípadě rady obce, jsou bez tohoto schválení od počátku neplatné** (§ 41).

Vše výše uvedené jasně dokumentuje značnou samostatnost obce, za svou samosprávu plně zodpovídá a naopak stát se zodpovědnosti výslovně zříká. Kraj a Ministerstvo vnitra plní pouze dozorovou funkci výkonu samosprávy, mají jen defenzivní úlohu při dohlížení na dodržování zákonnosti ze strany obce. Nemohou však rozhodovat jménem obce. Odtud pramení plná zodpovědnost obce za následky svých činů. Tušíte, kam mířím, samozřejmě k dluhům naší obce. Zvláště si povšimněte podtržených vět. Jsou varováním před ukvapeným jednáním s obcí, třeba při odkupu pozemků, při jednáních o pronájmech apod. Bohužel téměř všechny prodeje obecních pozemků i pronájmy obecního majetku v minulosti uskutečněné byly starostou uzavřeny bez předběžného zveřejnění a hlavně bez schválení zastupitelstvem. Tím starosta překročil své pravomoci a taková transakce je dle zákona výslovně neplatná!

Odtud hrozí toto nebezpečí: Za aktuální dluhové situace obce se může přihodit, že se takto prodaný-neprodaný obecní pozemek stane nejsnazší kořistí nájezdů vymahatelů dluhů. Ti totiž na nemovitý majetek obce zastavený finančnímu úřadu dle výpisu z katastru nemovitostí lehce nedosáhnou. Zato mohou snadno zpochybnit vlastnictví pozemků prodaných soukromým osobám starostou bez souhlasu zastupitelstva. Vymahatel dluhů tak paradoxně vysoudí obci zpět vlastnické právo na něco, co jí vzápětí zkonfiskuje, neboť to není dosud zastavené finančnímu úřadu. Jak napravit všechna tato bývalá pochybení v minulých prodejích obecního majetku? Zastupitelé o tom přemýšlejí po mnoho měsíců, žádné rozumné řešení nás nenapadá. Třeba na něco přijdou ti, kteří obecní majetek takto koupili-nekoupili. Jinak budou mít nelehké spaní po mnoho příštích let, než protizákonně nabytý majetek vydrží. Avšak i dobrá víra v legálnost nabytí majetku by byla v případných budoucích sporech zpochybnitelná.

-jj-

Představujeme výbory zastupitelstva obce

I. Stavební výbor (dokončení)

Ohlášení úřadu dle §57 (Stavební zákon)

1/ Stavebník [§139 písm. d)] drobných staveb, stavebních úprav a udržovacích prací uvedených v §55 odst. 2 a 3 je povinen jejich provedení předem písemně ohlásit stavebnímu úřadu. Stavební úřad může stanovit, že ohlášenou drobnou stavbu, stavební úpravu nebo udržovací práce lze provést jen na základě stavebního povolení.

2/ Ohlášenou drobnou stavbu, stavební úpravu a udržovací práce může stavebník provést jen na základě písemného sdělení stavebního úřadu, že proti jejich provedení nemá námitek. Pokud toto sdělení nebude stavebníkovi oznámeno do 30 dnů ode dne ohlášení anebo stavební úřad v téže lhůtě nestanoví, že ohlášená drobná stavba, stavební úprava či udržovací práce podléhá stavebnímu povolení, může ji stavebník provést.

3/ Za den ohlášení se považuje den, kdy ohlášení bylo podáno u stavebního úřadu.

§55

(1) Stavební povolení se vyžaduje, pokud tento zákon a prováděcí předpisy k němu nebo zvláštní předpisy nestanoví jinak, u staveb všeho druhu bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání; stavební povolení se vyžaduje též u změn dokončených staveb.

(2) Ohlášení stavebnímu úřadu postačí

a) u drobných staveb,

b) u stavebních úprav, kterými se nemění vzhled stavby, nezasahuje se do nosných konstrukcí stavby, nemění se způsob užívání stavby.

(3) Ohlášení stavebnímu úřadu vyžadují udržovací práce, jejichž provedení by mohlo ovlivnit stabilitu stavby, požární bezpečnost stavby, její vzhled nebo životní prostředí, a všechny udržovací práce na stavbě, která je kulturní památkou.

Karel Zvolský a Lucie Kubalošová

II. Výbor životního prostředí

Výbor pro životní prostředí

Výbor pro životní prostředí tvoří čtyři stálí členové (paní Magda Sklenářová a pánové Hubík, Hiršl a Vrba). Dále se zasedání výboru se účastní jako host Ing. Blecha. Výbor se schází jednou za dva měsíce. Hlavní agendu výboru představuje vyřizování žádostí o kácení dřevin a křovin. Dále se výbor pro ŽP vyjadřuje k budování studní a vrtů, má na starosti odpadové hospodářství a některé projekty v oblasti infrastruktury obce.

Mgr. Jan Vrba, předseda výboru

Naštěstí ten strom ničí nebyl...

V púlce října příroda každoročně řídne. Vidím to každý rok, a přece mě to letos znovu překvapilo, jak stromy bez listí zprůhlední a vidíte skrz ně i místa v létě netušená. Uvědomil jsem si to při pohledu na skupinu asi dvaceti kanadských topolů, na kterou se z okna denně dívám, a od kterých si slibuji, že mě jednou uchrání od hluku dálnice plánované na horizontu za nimi. Ale letošní opad listů změnil stromy přece jen radikálněji. Po týdenním zvažování jsem se ke stromům vypravil a černé tuchy se naplnily. Okolí zpustošené jako po mohutném vyvalování jurského tyranosaura, několik ohnišť a uprostřed tři pařezy. Dva pařezy velké, jeden obrovský, stodvaceticentimetrový. V blízkosti je elektrické vedení, ale ten největší strom byl od drátů vzdálen osm metrů! Jak je možné, že si toho nikdo nevšiml, takový obr a nikdo nic neviděl ani v naší ulici s tolika pozornými sledovateli kdečeho? Opravdu nikdo? Až snad tady, jak by se k nim před dům dostalo čerstvé topolové dříví? Zvoním, „Nevíte něco o těch pokácených stromech?“. Náznak úleku, ale pak s úlevou: „No jo, to energetická prořezávala, tak jsem se jich voptal, jestli si můžu to dříví pořezat.“ Zpozoroval můj zasmušilý pohled a rychle dodává „Naštěstí ten strom ničí nebyl, teda jako soukromníka...“ a pro jistotu dodává „A na výbor jsem se šel taky ptát, povolili mi to.“ Místo, aby dotyčný přiběhl na úřad s děsem v očích, jak někdo mohl pokácet takový strom, přikráčí s pilou přes rameno. Pokácení každého stromu mimo les s obvodem kmenu nad 80 cm (tj. průměrem nad 25cm!) je dle Zákona o ochraně přírody a krajiny (č. 114/92 Sb.) a vyhlášky č. 395/92 Sb. možné jen po předchozím souhlasu obce! A nejen, pokud ji strom patří! A obec není paní úřednice, které zadýchaně sdělím, že si zdělám nějaké to pohozené klestí. Je to výbor životního prostředí. Správní řízení tentokrát zahájíme s STE, ale snáz by se honil ten s pilou v ruce, který si “ bezprizorní” strom rozřezal. Příště.